

Godzina próby

(Organizatorzy Konwencji w Białogardzie, w roku 1994 przewidzieli cykl wykładów pod wspólnym tytułem: „Zachowanie się ludu Bożego w godzinie próby”. Zakończeniem tych rozważań były odpowiedzi na pytania w tym zakresie. Pragnę przedstawić swój pogląd.)

1. OSTATNIE ŚWIADECTWO

„Ponieważ zachowałeś nakaz mój, by przy mnie wytrwać, przeto i Ja zachowam cię w godzinie próby, jaka przyjdzie na cały świat, by doświadczyć mieszkańców ziemi” – Obj. 3:10.

Oświadczenie Biblii o „godzinie próby”, jaka przyjdzie na całą zamieszkałą ziemię (gr. *oikumene hole*) i zachowaniu w tej próbie Kościoła jest znamienne i zmusza nas do zastanowienia się, czego ta próba będzie dotyczyć. Świat miał wiele doświadczeń i prób, lecz ta ma być szczególna. Nie będą z niej wyłączeni wierni, chociaż zostaną w niej zachowani. Użycie greckiego słowa *oikumene* (a nie np. *kosmos*) na określenie świata, przesuwając tę próbę na czas, gdy będzie ogłoszona „ekumenia”.

Zauważmy, że próba ma przyjść na całą zamieszkałą ziemię. Będą więc doświadczane wszystkie narody, w tym i „wybrany” lud Boży (Mat. 24:24). Ewangelia ogłaszana wszystkim narodom ma wzbudzić ich nadzieję „naprawienia wszystkich rzeczy”, tysiącletniego Królestwa Bożego. Słowa Biblii są głoszone z ambon najbardziej oddalonych od Prawdy kościołów. Święta Księga jest dla wszystkich dostępna. Teraz przychodzi próba dla ludzkości: czy narody opowiedzą się za Królestwem Bożym, czy też poprą „ekumeniczne królestwo” Szatana? Wynik tej próby jest oczywisty. Dlatego też stanowisko Kościoła w niej musi być także jednoznaczne i ma zakończyć się zabranieniem ostatnich członków do nieba. Aby zrozumieć, na czym ta próba będzie polegać, przyjrzyjmy się innym opisom biblijnym mówiącym o wydarzeniach tego czasu.

2. OSTATNIE ŚWIADECTWO KOŚCIOŁA

Zachowanie ludu Bożego w godzinie próby ma zapewne związek z ostatnim świadectwem Kościoła, o którym mowa jest w Obj. 14:9-12: „A trzeci anioł szedł za nimi, mówiąc donośnym głosem: Jeżeli ktoś odda pokłon zwierzęciu i jego posągowi i przyjmie znamię na swoje czoło lub na swoją rękę, to i on pić będzie samo czyste wino gniewu Bożego z kielicha Jego gniewu i będzie męczony w ogniu i w sierce wobec świętych aniołów i wobec Baranka. A dym ich męki unosi się w

górze na wieki wieków i nie mają wytchnienia we dnie i w nocy ci, którzy oddają pokłon zwierzęciu i jego posągowi ani nikt, kto przyjmuje znamię jego imienia. Tu się okaże wytrwanie świętych, którzy przestrzegają przykazań Bożych i wiary Jezusa ...

Opis ten nie odnosi się do świata, lecz jest przestrożą dla ludu Bożego przed odpadnięciem w czasie próby, która polegać będzie na poparciu tworzącej się ekumenii. „Wieczny dym męki” nie jest literalny, lecz symbolizuje pamięć jako wieczny znak odstraszaający „wobec aniołów i Baranka”. Świadectwo to odnosimy do przyszłości, gdyż do dnia dzisiejszego (pisano 9.08.1994 r.) nikt nie ogłosił ożywienia „posągu zwierzęcia „ani nie zmusza do przyjęcia jego „znamienia”.

Ogłoszenie świadectwa przeciwko znowie bestii z jej obrazem ściągnię na lud Boży ostatnie cierpienia i pobicie, tudzież zabranie do nieba. Próba będzie polegała na odróżnieniu tego, co Boskie, od tego, co szatańskie, a ponieważ Szatan przemienia się w „anioła światłości”, nie okaże się to ani łatwe, ani proste. Wszystko będzie miało pozór świętości. Znakiem będzie chęć zbudowania przed wielkim uciskiem „Tysiąclecia Pokoju”, bez Boga i Chrystusa. Dopóki „wielki ucisk” nie przeorze serc ludzkich, dopóty nie rozpocznie się „naprawa” ludzkości.

3. SPRZYSIĘŻENIE

Znowę ludzkości zdążającej do światowej potęgi pokoju oraz zjednoczenia systemów religijnych Biblia nazywa „sprzysiężeniem”. Prorok Izajasz (8:11-16) mówi: „Tak bowiem rzekł Pan do mnie, gdy mnie uchwycił za rękę i przestrzegł mnie, abym nie chodził drogą tego ludu, mówiąc: Nie nazywajcie sprzysiężeniem wszystkiego, co ten lud nazywa sprzysiężeniem, i nie bójcie się tego, czego on się boi ani się nie trwóście! Tylko Pana (Jahwe) Zastępów miejcie za Świętego, niech On będzie waszą bojaźnią i On waszym lękiem! I będzie wam świętością i kamieniem obrazy, i skałą potknięcia dla obydwo domów Izraela, sidłem i siecią dla mieszkańców Jeruzalemu. I wielu potknie się o nie i upadną, i potłuką się, i będą usidleni i schwytani. Zabezpieczę świadectwo, zapieczętuję naukę w moich uczniach ...”. Wersety te mówią o specjalnej próbie dla obydwo domów izraelskich. To, co się dzieje w Izraelu, możemy nazwać „potknięciem”, wpadaniem w sidła jednoczącego się świata

Duchowy Izrael nie będzie od tego wolny Wszystko w sprzysiężeniu będzie miało pozór świętości Tylko silna ręka Jahwe może nas uchronić od tego potknięcia. Zwy-



cięstwo wiernych Bogu ludzi i ich prawnowierność nazwane są tu *zapieczeniem nauki*. Jest to świadectwo uprzedzające o sprzysiężeniu, zabezpieczone w naukach dla prawdziwego Kościoła.

Sprzysiężenie jest złą pomyślnością między narodami (porozumieniem o zjednoczeniu) lub złą pomyślnością między narodami zjednoczonymi w politycznej ekumenii, a zjednoczonym kościelnictwem. Wszak to *nieprawda* ujeżdża bestię, co symbolizuje kościelnictwo kierujące władzą cywilną (Obj. 17) Ta kombinacja będzie stworzeniem politycznym, który wyrośnie z dzisiejszych wysiłków narodów, zdążających do zjednoczenia świata.

Sprzysiężenie, zła pomyślność musi posiadać pewne jednoczące znamię, o czym mówi Objawiciel. Znamię to będzie położone bądź na czole, bądź na ręce, co oznacza poparcie intelektualne lub czynne. Jeszcze dziś nie wiemy dokładnie, na czym ono będzie polegało. Może to być o tyle cięższa próba, o ile będzie niespodziewana.

4. ZŁA POMYŚLNOCIŚĆ PRZECIW JAHWE

Psalmista (Psalm 2:2) pisze: *Czemuż to burzą się narody, a ludy myślą o próżnych rzeczach? Powstają królowie ziemscy i książęta złączają się spólnie przeciw Panu (Jahwe) i Pomazańcowi jego. Zerwijmy ich więzy i zrzucmy z siebie ich pęta. Pomazaniec Chrystus ma tu znaczenie szczególne i odnosi się do jego kom-*

pletnego stanu – Głowy i Ciała. Narody widząc nadchodzące Królestwo Boże, burzą się i złączają, by przeciwstawić swoje ziemskie, ekumeniczne królestwo – Królestwu Chrystusowemu. To królestwo, aby zdobyć poparcie ludzi, musi mieć cechy świętości, chociaż będzie ono królestwem władców, a nie ludu pospolitego. Wiersze 5 do 9 tego Psalmu mówią, jaki będzie koniec tego buntu.

Werset tytułowy wyraźnie nam mówi, że będzie to próba dla narodów całej ziemi, w tym i dla Kościoła. Narody, oświecone *głoszoną Ewangelią na świadectwo*, będą musiały wybrać między Bogiem i Jego Królestwem, a ekumenią religijną i polityczną, montowaną przez Szatana.

SŁOWO KOŃCOWE

To krótkie opracowanie nie wyczerpuje zagadnienia i nadchodząca próba może być jeszcze inna. Pamiętajmy, aby w tych trudnych czasach *godziny pokuszenia* oddać się w zupełności pod ochronę Boga, *Strzeż mię, Boże, bo w tobie szukam schronienia.. Rzekłem do Pana: Tyś Panem moim, nie ma dla mnie dobra poza tobą Do świętych zaś, którzy są na ziemi: To są szlachetni, w nich mam całe upodobanie.* Psalm 16:13.

Bolesław Wyłuda
R-
„Straż”